

[Leif Hermann]

lov om Overfredningsnævnet, hvorfor vi så skal have en selvstændig lov om et naturklagenævn. Der er jo intet i det her, der ikke kunne være indskrevet i naturbeskyttelsesloven eller for den sags skyld i en af de andre love inden for naturområdet.

Det er muligt, operationen kan fortsættes under udvalgsarbejdet, men ministerens sigte med sammenskrivning og forenkling bliver unægtelig noget sløret, når man bliver præsenteret for en særlig klagenævnslov, som vi aldrig har haft før. Vi har heller aldrig for så vidt angår Miljøankenævnet haft en særlig lov på det område, og det er da heller ikke tanken, at det skulle være således, at den udskilles til selvstændig lovbehandling, men forbliver i forslaget til miljøbeskyttelseslov.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

For at tage det sidste om Naturklagenævnet først vil jeg sige, at jeg synes, hr. Leif Hermann rejser en række principielle spørgsmål om afgrænsning og om betydningsfulde eller ikkebetydningsfulde sager, som er velegnet til udvalgsarbejde. Det er klart, at her ligger et sæt af problemer, som hr. Leif Hermann peger på med rette, og det synes jeg vi skal tage i den sammenhæng.

Så spørger hr. Leif Hermann, hvorfor det er en selvstændig lov, når jeg nu i øvrigt laver så mange rationaliseringer med hensyn til antallet af love. Det er klart, at klagenævnet kunne være indbygget i en af de eksisterende love, naturbeskyttelsesloven, og så kunne der i råstofloven have stået, at man klagede i henhold til naturbeskyttelsesloven. Men det er jo ikke specielt enkelt, at man skal klage i henhold til en lille delparagraf i en anden lov, og grundfilosofien er, at vi har syntes, det var mest hensigtsmæssigt, at vi fastholdt det som en selvstændig lov, for så mente vi faktisk, at det var lidt enklere for folk at forstå, altså at vi havde en direkte naturklagelov. Vi mente, det derimod ikke er specielt hensigtsmæssigt, når det drejer sig om miljøbeskyttelsesloven, fordi der jo altså dér er tale om, at det kun er inden for det lovkompleks. Men det kan da gøres på forskellige måder. Vi har altså syntes, at det her var den enkleste måde at gøre det på.

Og så til hr. Arne Jensen, som trofast har siddet hele lovforslaget igennem for at få stillet spørgsmålet om Pajhedesagen. Jeg vil tage det i

håbet om, at jeg så kan befri hr. Arne Jensen, såfremt hr. Arne Jensen ønsker at befries; det kan jeg selvfølgelig ikke vide præcis. Jeg er meget enig med hr. Arne Jensen i, at der var tale om et meget skræmmende højt og usædvanligt hegn. Hermed har jeg sådan set også anvendt det sprogbrug, som direkte findes i det nye lovforslag, så kan man ikke argumentere ad anden vej for det nye lovforslag, så kan det i hvert fald løse dette problem. Ifølge § 23, stk. 2, må usædvanlige hegn ikke opsættes; og så er det sådan, at amtsrådene som tilsynsmyndighed efter lovforslaget kan påbyde, at ulovligt opsatte hegn fjernes. Det lykkedes ikke i det tilfælde, jeg beklager, men hermed kan amtsrådet påbyde, at ulovligt opsatte hegn fjernes. Så det er altså medtaget i denne naturbeskyttelseslov.

Så skal jeg ellers også lige beklage over for hr. Duetoft indledningsvis, at jeg ikke fik sagt i anledning af det tidligere lovforslag, at forskellen mellem den nuværende lov og den tidligere lov, for så vidt som det drejer sig om, hvorvidt man kan gå ind på anden mands ejendom, eller hvad vi nu skal sige, er, at i det tidligere lovforslag skulle der være tale om en anmeldelse til ejeren, inden man gjorde det. Så det er altså den reelle forskel. Men ellers mener jeg, som også hr. Leif Hermann har været inde på, at det jo er et meget gennemdiskuteret tema, som jeg på den anden side også som ikkejurist bliver nødt til at erkende er så indviklet, at det i hvert fald for mig er egnet til at tage i udvalgsarbejdet.

Så skal jeg ellers sige tak til ordførerne, som trods alt var positive over for overhovedet at diskutere disse nye lovforslag, og om man til syvende og sidst ikke kunne nå frem til en god lov.

Hr. Gade var vel den, der sagde det, man kan vel næsten i en vis forstand sige mest poetisk, fordi hr. Gade sagde, at han egentlig var tiltalt af, at vi fik en flot, samlet lov. Og det er naturligvis det, jeg har forsøgt mig med – eller vi har forsøgt os med – om det nu ikke kunne lykkes at få en flot, samlet lov.

Så siger hr. Gade, at han ikke synes, de vigtige ting for 1990'erne er medtaget. Jeg er dog sikker på, at hr. Gade mener, at en række af de ting, der er medtaget i lovforslaget, som jo klart er styrkelser, og som ingen kan diskutere om er styrkelse eller ej, dog også skal med til 1990'erne. Dermed være ikke sagt, at vi efter hr.